

flydelse paa Udarbejdelsen af den nye Communal-Lov, og som man derfor først maa ønske at have paa det Nene, inden Grundlaget lægges for en ny Communal-Lov. Af en æret Deputeret, som sidder ligeoverfor mig (Damgaard) ere der dernæst igaar faldne nogle Ottringer om en anden Ordning af Veivæsenet. Jeg misliker ikke det meget Grundede, der er i disse Ottringer. Det vil ogsaa ligge klart for Thinget, at der kunde være Spørgsmaal om under Sagen angaaende Ophævelse af flere ældre Skatter og deres Inddragelse under en ny almindelig Skat, ogsaa at inddrage den hele Veiskat; men da det, som nyligt blev ytret, forholder sig saaledes, at Finantsloven i Reglen maa støtte sig til de bestaaende Skatter, og Spørgsmaalet om Veiskattens Ophævelse som særlig Skat og dens Inddragelse under en ny Skat først blev reist meget seent og nær ved det Tidspunkt, da Finantsloven maatte affattes og afflutes, var det umuligt at afgjøre dette Spørgsmaal allerede under den nysomtalte Lov, og jeg troer ikke, at det vilde have fundet Thingets Bifald, om man i Forbindelse med alle de andre nye Skatter, som nu ere bragte i Forslag, tillige vilde have inddraget dette Spørgsmaal om Veiskattens Ophævelse. Jeg troer dette saa meget mindre, som der, efter hvad jeg skjønner, dertil maatte have sluttet sig Udarbejdelsen af en heel ny Veiforordning, et Arbejde, som, skjøndt det ogsaa i andre Henseender er nødvendigt, er af saa meget Omfang, at det er mig umuligt at sige, hvorvidt det vilde kunne blive forelagt den nærværende Rigsdag eller først en senere. Med Hensyn til de Bemærkninger, som idag ere blevne fremførte, da er det anført, at der ogsaa paa de enkelte Ministeriers Budgetter findes Summer opførte til uforudseelige Udgifter, dette maa jeg paa mit Ministeriums Vegne anerkende. Jeg er derved gaaet ud fra den Anskuelse, at Ministeriet ikke kunde anvende nogensamhelst Sum, uden at den var voteret af Rigsdagen,

og at det derhos var Ministeriets Pligt strax fra Begyndelsen af og ved Indgivelsen af sit Budget, at bringe de Spørgsmaal frem, som der kunne være Formodning om vilde blive praktiske, i Løbet af det Finantsaar, for hvilket Loven skal gjælde, om det end ikke var sandsynligt, at Udgiften vilde blive brugt i dens hele Omfang. Jeg troer heller ikke, at der er noget Betænkeligt ved at votere saadanne Udgifter. En saadan Betænkelighed vilde røbe en Mistillid til Ministeriet, der naturligtvis iforveien maa være betænkt paa at have Resourcer til Foretagender, der ere uopsættelige og nødvendige. Jeg skal iøvrigt ikke gaae videre ind herpaa. Blot forsaavidt der er nævnet Bygningsudgifter, da maa jeg bemærke, at det ligger i disses Natur, at der maae være uforudseelige Udgifter. Den Sum, hvorefter her er Spørgsmaal, er 10,000 Rbd. Nu er det klart, at ved de Bygninger, Staten har at vedligeholde, der kunne forekomme saadanne Brostfældigheder, som gjøre væsentlige Reparationer absolut nødvendige, uden at man kan udsætte disse til næste Aar. Hertil vil man nu vistnok ikke finde, at en Sum af 10,000 Rbd. er for høj. Det forstaaer sig ligefrem af sig selv, at denne Sum ikke kan anvendes til nye Bygningsforetagender, thi saadanne Foretagender kunne alene finde Sted efter Bøtering af Rigsdagen enten paa næste Budget eller ifølge specielle Forslag. Der er ogsaa gjort Bemærkning med Hensyn til de uforudseelige Udgifter til Island, men jeg maa tillade mig i saa Henseende at oplyse, at den dertil anførte Sum ikke angaaer Indenrigsministeriet alene, men ogsaa de øvrige Ministerier. Jeg vil iøvrigt forbeholde mig nærmere at retfærdiggjøre dette, naar det kommer til speciel Omhandling.

Rettelser.

Nr. 45 Sp. 708. 3 L. f. o. „Konstyndere“ udgaaer.
— — — — 17 L. f. n. „ikke“ udgaaer.